

befalede han det varmt paa hele Udvalgets Begne. Dette giver mig Anledning til at udtale, at Interessen for dette Vædringsforslag er noget forfællig hos de forfællige. Jeg og de, der staa mig nærmest, ere kun gaade med hertil for ikke unødigt at lægge Sten i Vejen for Forslaget. Vi se deri et Baand, der lægges paa Husmanden, et Baand, som vi syntes det var rettest at undgaa. Det kan i mange Tilfælde være nyttigt for en Husmand, f. Eks. naar han ikke er i Besiddelse af tilstræffelige Midler, eller af andre Grunde, at erhverve en mindre Lod end 2½ Td. Land geometrisk Maal, f. Eks. en Lod paa 2 Tdr. Jeg skal saaledes nævne det Tilfælde, at Lodden ligger i Nærheden af en større Eng, hvor der sælges Hø, og hvorved han altsaa faar let Adgang til at have et større Rohold, end der kan holdes paa andre Lodder. Ogsaa i Nærheden af Bjerne kan det være nyttigt for mange at komme i Besiddelse af en mindre Lod end de 2½ Td. Land. — Jeg vil desuden gerne tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for den højtærede Ministers Vædringsforslag. Jeg ser af to Grunde gerne dette. Jeg anser nemlig den Bestemmelse om Ekspropriation, der ved anden Behandling blev sat ind, for en meget væsentlig Hindring paa Lovforslagets videre Gang. Dernæst ser jeg i den ogsaa et træegget Sværd, og Ulykken er, at den skarpe Væg paa dette Sværd vender til den forkerte Side, idet Ekspropriationen i de allerfleste Tilfælde vil gaa ud over Husmanden. Han ønsker en Lod, der er Vanfællighed ved at faa den, og han fristes derfor til at forlange Ekspropriation. Takstationen ved en saadan Ekspropriation vil nødvendigvis altid være endogsaa uforholdsmæssig høj, og naar den først har fundet Sted, er han uigentdelig bunden til at overtage en saadan Lod, der muligt, og i mange Tilfælde ganske sikkert, vil føre ham til daarlige økonomiske Forhold, end han hidtil har levet under. Vi bør i en saadan Lov ikke have en sliq Bestemmelse, og ganske særlig bør vi ikke have den af Henhyn til Husmændene, for hvem en saadan Bestemmelse kan være ulykbringende.

J. S. Jensen: Da det ærede Medlem for Sord. (P. Christensen) for kort Tid siden havde Ordet, begyndte han med at bemærke, at han haabede det var sidste Gang, vi havde med denne Reform at gøre i dette Ting. Jeg antager, hans Mening var den, at Lovforslaget, naar det blev sendt op i det andet Ting, der vilde blive vedtaget i samme Skikkelse, som det foreligger her, og for saa vidt dette var hans Mening, kan jeg give

denne hans Anstuelse min fulde Tilslutning. Mit Ønske og Haab er, naar nu dette Forslag om nogle Øjeblikke forlader dette Ting, at vi saa ikke maa se det her mere, men at det maa blive vedtaget i det andet Ting i samme Skikkelse og stadfættet af Hs. Maj. Kongen, og kan dette Maal naas, tror jeg, vi ude omkring i Landet ville faa Tak for det Arbejde, der er udført. Jeg ser ogsaa, at en Del lokale Blade skrive, at selv om vi ikke fik ret mange flere Reformere i denne Vinter, end netop denne, var Rigsdagsarbejdet dog ikke helt forgæves. Dette viser at der sættes store Forhaabninger til denne Reform ude i Landet, og det maa derfor være et indtrængende Ønske og en særlig Opgave for Folketinget at faa den ført ud i Livet og det i saa god en Skikkelse som muligt. At mange have ønsket den bedre, end den nu foreligger, have vi Rendsgeringer for fra 2den Behandling, hvor der forelaa ikke saa Forslag til Forbedringer i den. Naar disse Forslag ikke vandt almindelig Tilslutning, var det ikke, fordi jo nok en Del af dem, der stemte imod, kunde ønske dem vedtagne, men af Frygt for de store Krav, der bleve stillede, Krav, som man var klar over ikke kunde gennemføres. Af disse Grunde har jeg stemt mod flere af disse Vædringsforslag, og derfor var jeg ogsaa med til i Kommissionen at gaa langt ned for at faa noget ud af Reformen. Nu staa vi, som sagt, ved Sagens Afslutning i dette Ting og skulle om et Øjeblik til at vedtage de til 3dje Behandling stillede Vædringsforslag. Vi have haft den Glæde at høre, at den højtærede Minister har sluttet sig til alle af Udvalget stillede Vædringsforslag paa et nær, som staaer i en naturlig Forbindelse med et, Ministeren selv har stillet. Selv om disse Vædringsforslag ikke i nogen synnerlig Grad ere Forbedringer, ere de i alt Fald heller ikke nogen Forringelse, og jeg vil endog sige om det, der gaar ud paa at sætte Jordlodderne op fra 2 til 2½ Td., at naar vi kunne faa det gennemført, vilde jeg kalde det Forbedringer. Vi staa, som sagt, enige med den højtærede Minister paa alle Punkter. Kun et Punkt er der, om hvilket der ikke er Enighed, det er om Ekspropriationen. Jeg for mit Vedkommende har stadig været en Modstander af denne Bestemmelse, og skønt jeg ikke talte mod den ved 2den Behandling, stemte jeg dog imod den og agter ogsaa at stemme mod den ved 3dje Behandling. Naar jeg gør dette, har jeg mine Grunde derfor. Min første Grund er den, at det er af den Slags Bestemmelser, som sikkert næppe gøre Landarbejderen synnerlig Gavn. Det er muligt, at der kan